

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: N. Díaz Abad, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 2, 3 en 5, leden 1 en 3, van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 175, blz. 40), zoals gewijzigd bij richtlijn 97/11/EG (PB L 73, blz. 5), en van artikel 6, leden 2, 3 en 4, juncto artikel 7 van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206, blz. 7) — Bovengrondse mijnbouwactiviteiten — Specialebeschermingszone „Alto Sil” (ES0000210) — Habitat van het Cantabrische auerhoen

Dictum

1) Door voor de bovengrondse mijnen „Nueva Julia” en „Ladrones” vergunning te verlenen zonder aan de verlening van de desbetreffende vergunningen de voorwaarde te hebben verbonden dat een beoordeling is verricht op grond waarvan de directe, indirecte en cumulatieve effecten van de bestaande projecten voor bovengrondse mijnbouw op passende wijze konden worden vastgesteld, beschreven en geëvalueerd, is het Koninkrijk Spanje, tenzij voor de mijn „Ladrones” wat de bruine beer (*Ursus arctos*) betreft, de verplichtingen niet nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 2, 3 en 5, leden 1 en 3, van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997.

2) Vanaf 2000, toen het gebied „Alto Sil” als specialebeschermingszone werd aangewezen op grond van richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/49/EG van de Commissie van 29 juli 1997, heeft het Koninkrijk Spanje,

— door voor de bovengrondse mijnen „Nueva Julia” en „Ladrones” vergunning te hebben verleend zonder aan de verlening van de desbetreffende vergunningen de voorwaarde te hebben verbonden dat de mogelijke effecten van die projecten op passende wijze zijn beoordeeld, en hoe dan ook zonder te hebben voldaan aan de voorwaarden waaronder een project, ondanks het daaraan verbonden risico voor het auerhoen (*Tetrao urogallus*), een van de natuurlijke rijkdommen die ten grondslag liggen aan de aanwijzing van het gebied „Alto Sil” als specialebeschermingszone, mag worden gerealiseerd, namelijk het ontbreken van alternatieven, het bestaan van dwingende redenen van groot openbaar belang en kennisgeving aan de Europese Commissie van de nodige compenserende maatregelen om te waarborgen dat de algehele samenhang van het Natura 2000-netwerk bewaard blijft, en

— door niet de maatregelen te hebben genomen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de habitats, inclusief die van de soorten, niet verslechtert en dat er voor het auerhoen, waarvan het voorkomen in het gebied „Alto Sil” ten grondslag ligt aan de aanwijzing van die specialebescher-

mingszone, geen significante storende factoren optreden door de mijnen „Feixolín”, „Salguero-Prégame-Valdesegadas”, „Fonfría”, „Ampliación de Feixolín” en „Nueva Julia”,

met betrekking tot de specialebeschermingszone „Alto Sil” niet voldaan aan de verplichtingen die op hem rusten krachtens artikel 6, leden 2 tot en met 4, van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, juncto artikel 7 ervan.

- 3) Met betrekking tot het gebied van communautair belang „Alto Sil” is het Koninkrijk Spanje vanaf december 2004, door niet de maatregelen te hebben genomen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de habitats, inclusief die van de soorten, niet verslechtert en dat er voor de soorten geen storende factoren optreden door de mijnen „Feixolín”, „Fonfría”, en „Ampliación de Feixolín”, de krachtens artikel 6, lid 2, van richtlijn 92/43 op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 4) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 5) Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in zijn eigen kosten en twee derde van de kosten van de Europese Commissie. De Europese Commissie wordt verwezen in één derde van haar eigen kosten.

(¹) PB C 11 van 16.1.2010.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 24 november 2011 — Italiaanse Republiek/Europese Commissie

(Zaak C-458/09 P) (¹)

(Hogere voorziening — Steun die door Italiaanse autoriteiten is toegekend aan recentelijk aan beurs genoteerde ondernemingen — Wettelijke regeling die in fiscale voordelen voorziet)

(2012/C 25/06)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, en P. Gentili, avvocato dello Stato)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Di Bucci, D. Grespan en E. Righini, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van rekwirante: Republiek Finland (vertegenwoordigers: M. Pere en H. Leppo, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening ingesteld tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 4 september 2009, Italië/Commissie (T-211/05), houdende verwerping van het beroep tot nietigverklaring van beschikking 2006/261/EG van de Commissie van 16 maart 2005 betreffende steunmaatregel C8/2004 (ex NN 164/2003) die door Italië ten uitvoer is gelegd ten gunste van recentelijk aan de beurs genoteerde ondernemingen (PB 2006, L 94, blz. 42)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.
- 3) De Republiek Finland draagt haar eigen kosten.

(¹) PB C 24 van 30.1.2010.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 17 november 2011
— Europese Commissie/Italiaanse Republiek

(Zaak C-496/09) (¹)

(Niet-nakoming — Arrest van het Hof tot vaststelling van niet-nakoming — Niet-uitvoering — Artikel 228 EG — Financiële sancties)

(2012/C 25/07)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Pignataro, E. Righini en B. Stromsky, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, F. Arena en S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Voorwerp

Niet-nakoming — Artikel 228 EG — Niet-uitvoering van arrest van Hof van 1 april 2004 in zaak C-99/02 — Verzoek om oplegging van dwangsom

Dictum

- 1) Door op de datum waarop de termijn verstreek die in het met redenen omkleed advies van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 1 februari 2008 overeenkomstig artikel 228 EG was gesteld, niet alle maatregelen te hebben getroffen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van 1 april 2004, Commissie/Italië (C-99/02), betreffende de terugvordering bij de begunstigden van de steun die onrechtmatig en met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar was verklaard bij beschikking 2000/128/EG van de Commissie van 11 mei 1999 betreffende de steun verleend door Italië voor maatregelen ten behoeve van de werkgelegenheid, is de Italiaanse Republiek de krachtens deze beschikking en artikel 228, lid 1, EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Italiaanse Republiek wordt veroordeeld om aan de Europese Commissie op de rekening „Eigen middelen van de Europese Unie” een dwangsom te betalen waarvan het bedrag wordt berekend door het basisbedrag van 30 miljoen EUR te vermenigvuldigen met het percentage van de onrechtmatige steun waarvan de terugvordering nog niet heeft plaatsgevonden of niet is bewezen aan het einde van de betrokken periode, ten opzichte van het totaalbedrag dat nog

niet is teruggevorderd op de datum van uitspraak van het onderhavige arrest, per halfjaar vertraging bij het treffen van de maatregelen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van 1 april 2004, Commissie/Italië (C-99/02), vanaf het onderhavige arrest tot de uitvoering van bovengenoemd arrest van 1 april 2004.

- 3) De Italiaanse Republiek wordt veroordeeld om aan de Europese Commissie op de rekening „Eigen middelen van de Europese Unie” een forfaitaire som van 30 miljoen EUR te betalen.

- 4) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 24 van 30.1.2010.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 15 november 2011
— Europese Commissie/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-539/09) (¹)

(Niet-nakoming — Door Rekenkamer aangekondigd voornemen om in lidstaat controles uit te voeren — Weigering van deze lidstaat — Bevoegdheden van Rekenkamer — Artikel 248 EG — Controle van samenwerking van nationale administratieve autoriteiten op gebied van belasting over toegevoegde waarde — Verordening (EG) nr. 1798/2003 — Ontvangsten van Gemeenschap — Eigen middelen uit belasting over toegevoegde waarde)

(2012/C 25/08)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Caeiros en B. Conté, gemachtigden)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: C. Blaschke en N. Graf Vitzthum, gemachtigden)

Intervenienten aan de zijde van verzoekende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: R. Passos en E. Waldherr, gemachtigden), Rekenkamer van de Europese Unie (vertegenwoordigers: R. Crowe, T. Kennedy en B. Schäfer, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 10 EG en 248, leden 1, 2 en 3, EG, alsook van artikel 140, lid 2 en artikel 142, lid 1, van verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 248, blz. 1) — Weigering om de Rekenkamer toe te laten in Duitsland controles te verrichten inzake de administratieve samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van btw — Omvang van de controlebevoegdheid van de Rekenkamer